

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

7mò. Sancti Pauli conversio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUINTÆ
INDUCTIO SEPTIMA.

ACT. APOSTOLOR. CAP. 9.

Saulus autem adhuc spirans minarum & cædis in Discipulo Domini, accessit ad Principem Sacerdotum, & petiit ab eo epistolas in Damascum ad Synagogas, ut si quos invenisset hujus viæ viros ac mulieres, victos perduceret in Jerusalem. Et cum iter faceret, contigit, ut appropinquaret Damasco: & subito circumfulsit eum lux de Cælo. Et cadens in terram, audivit vocem dicentem sibi: Saule, Saule, quid me persequeris? &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus acerrimum Christiana fidei persecutorem Saulum in Apostolum & vas electionis miraculose convertit: & Tabitham eximie devotam mulierem, à mortuis per Primatem Apostolorum Simonem Petrum, inter alia prodigia, resuscitat.

Antè dealbatum sacrâ Baptismatis undâ (pura)
Vidimus Æthiopem, raptumq; per alta Philippo
Sed modò, quò fuerit translatus Apostolus, ordo
Indagare jubet. Lucâ referente, docemur,
Aa. 8. 40. Hunc mox Azoti post ecstasin esse repertum;
Unde vagabundo per quælibet oppida cursu,
Assiduus Doctõr Fidei sacra semina sparsit.
Excoluit populum; solvit languoribus ægros;
Orci spurcitas pepulit; talique labore
Immensos fructus collegit in horrea Christi.
Quantis proficiunt augmentis lucra salutis,
Tantis obsistit Saulus conatibus, ardens
Aa. 9. 1. Igne furoris, agit licetorem; vincula, mortem,
Exiliùmque parat: non est contentus in urbe
Afflixisse pios; sed cum bona nuntia ferrent,
Quòd miro applausu totam percurrat Idumen
Christiadùm proscripta Fides, excanduit irâ,
Pon-

Pontificésque rogat, sibi per diplomata mandent,
 Ut profugos possit peregrè turbare fideles.
 Hac igitur Saulus munitus lege, Damascum
 Cum sociis properat; sed visis mœnibus urbis
 Ecce! coruscanti lux Cœlica fulgure Saulum
 Armigero deturbat equo: Synagogicus heros
 Palpitat in fabulo; circumstat lucida nubes;
 Magna per accensum vox detonat aëra: Saule,
 Quid me persequeris? durum tibi crede profectò,
 Si contra stimulum vano pes calcitret ausu;
 Ille stupens dixit: Quis me compellat? eidem
 Vox eadem replicat: Jesus de Nazareth, ipse
 Quem tu persequeris. Duplo terrore repletus
 Saulus ait Domino tremebundâ voce: Quid ergò,
 O Domine, incipiam? jubeas, mihi quid sit agen-
 Respondet Dominus pacatâ voce: Damascum (dum
 Ingrediaris; ibi disces, quid restet agendum.
 At Sauli comites nubes ardere, per arva
 Quadrupedem Saulo vacuum volitare, virumque
 Luctari in fabulo cernunt; pavidique sonoram
 Nubibus emissam vocem, sed nemine viso,
 Auribus excipiunt: animo redeunte, jacentem
 Accedunt propiùs; vivum tremulumque levantes
 Restituunt pedibus; sed visum fulguris ictu
 Amisisse dolent, ducunt per compita cæcum.
 Mœnibus inducto, potu dapibusque mederi
 Quærunt; sed Saulus renuens oblata, nec ulla,
 Tres Phœbo vertente dies, desiderat escas:
 Quippe soporatus super impia facta remorsus
 Usque recrudescit. Dolor implacabilis unum
 Objicit ex multis Stephanum; sub imagine somni
 Aspicit ejectos Solymæa ex urbe fideles;
 Et quantos contra Christum sufflaverit ignes.

Hinc

Hinc mittit fursum suspiria mille, rogando,
In visu promissa sibi mandata ferantur.

44.9. Vir probus & sapiens, Ananias dictus, in urbe
10. Christiadum sacris præerat, cui iussa dabantur
Cœlitus, ut Saulum Tarsensem visitet: ille
Exponit Domino: Retulit mihi publica fama,
Hunc ardere virum contra quoscunque fideles;
Jamq; tuos Sanctos Solymam perducere victos
Advenisse ferunt. Sunt hæc mihi nota, reponit
Salvator, sed scire decet, quod verterit Æther
Hanc rerum faciem; conversum nuntio Saulum
Tum quid contigerit Saulo veniente Damascum
Fufius exponit: tandem subjungit, eundem
Vas fore præ reliquis electum, munere dignum
Sortis Apostolicæ, qui per vastissima Mundi
Climata succendat lucem; sed quanta vicissim
Ferre virum deceat pro me discrimina, quondam
Experietur. Abi, sanæque; diutius ægro
subtraxisse manum, vel neglexisse, cavebis
Certè nemo bonus, nisi quem tua dextera, Iesus
Traxerit! ecce trahi cupio, citò furrige lapsum
Ex scelerum sabulo; da cæco lumina; redde
Primævum misero languenti, ah! redde vigorem
Obsequitur jussis Ananias; cùmque precantem
Cerneret, impositis palmis in vertice Sauli,
Frater Saule, inquit, Dominus me misit Iesus,
Quem nuper medio proficiscens calle, coruscum
Lumine conspicuum vidisti; jussit, ut ægro
Restituam visum, sanumque fidelibus addam.
Dixit; & ex oculis excussa repente cadebat
In terram squamosa cutis, visusque redibat
Corporis ac animæ. Saulus modò Paulus, amor
In Christum plenus gaudet, rogatque ministrum

O vir sancte Dei, Baptismi fonte repurga
 Hanc vitii animam, cupidumque fidelibus adde.
 His ita finitis, escâ potuque resectus
 Confidit Domino; socioque labore, Damasci ^{AA.}
 Fusè de verâ Christi Deitate perorat. _{9. 20.}
 Sic fuit urbs, Stygii pro belli lecta teatro,
 Facta cathedra Dei; Legis zelator avitæ,
 Lege novâ factus Christi bellator; Averni
 Vas reprobum, subito fidei fit vas & honoris.
 Hæc metamorphosis prunas sub pectore condit;
 Non tamen extinguit: siquidem Synagoga Da-
 Indignata nimis, sub furva nube struebat(masci
 Infidias Paulo; quas auxit zelus & ardor, ^{AA.}
 Quo neo-conversus studuit convertere cives. _{9. 23.}
 Paule Damascenos, moneo, dimitte penates,
 Ne te submoveat nobis fraus aucta, priusquam
 Gentibus apportes Divini lumina verbi.
 Incipe pro Christo probra, detrimenta, dolores,
 Exiliûmque pati. Bene habet! de nocte paratur
 Effugium; emissus sportâ de mœnibus urbis
 Pergebat Solymam, Petro sistendus; & ecce
 Contigit, ut cecini; per multa pericula Paulus
 Elapsus, Solymæ sacro fervore requirit ^{AA.}
 Discipulis jungi; metuunt hi, fortè sub herba _{9. 26.}
 Ne lateat serpens: tunc Paulus Barnaban orat,
 Hicque recensendo Pauli nova fata, fidelem
 Discipulum Christi pronuntiat ore disertio.
 Tum capit amplexus Petri, dignatur honore
 Fratris; Apostolico decoratus munere, eodem
 Utitur intrepidè, gentiles instruit, atque
 Convincit Græcos: sed pro mercede laborum
 Postremò gens plena dolis jugulare Magistrum
 Nequiter instabant, Nunquid, mi Paule, palæstram

V.

In-

Ingressus Christi multum tolerare tenetur,
 Argolicis diffide viris; sub cuspide virus maseu
 Fert nepa mortiferum: Solymam velut antè De
 Desere, & in patriam regione Cilisside Tarfun
 Missus, inexpletos poteris finire labores.
 Dum Tarfi tractat Divina negotia Paulus,
 Pace fruebatur jactata Ecclesia Christi:
 Quam Petrus, ut primi Pastoris jura requirunt,
 Debilis atque senex Hebræa per oppida currens
 Visitat; & Lyddam veniens, cognoscit adesse
 Bis quater annorum revolutis messibus ægram
 Accedit, multisque videt cruciatibus ustum,
 Dira arthritis enim miseris contraxerat artus,
 Huic ait: Ænea, Dominus te sanat Iesus;
 Illicò surge, tuo sanus descende grabato!
 Æneas gravibus verbis obtemperat; artus
 Invenit esse leves, pulsam cessasse dolorem;
 Surgit, & exultat: miratur Lydda, Saronam,
 Et plures populi: sacro quoque fonte lavantur
 Urbs Ioppenfis erat Lyddæ vicina; suoque
 Hanc complexa sinu, plures sacra nostra professio
 Sustentabat: iis pia Dorcas sive Tabitha,
 Fœmina virtutis, sacris fidissima nostris,
 Auxilio præerat; sed cum sit abyssus opaca
 Judicium Domini; Dorcas largissima mater
 Labitur in morbum, cujus vehementia tandem
 Impletam meritis expellit corpore vitam.
 Concurrunt inopes, ô! lamentantur, amica
 Paupertatis abis? dilecta revertere, clamant!
 Quis nos depressos, escâ potuque carentes,
 Vestibus orbatos, curâ meliore juvabit?
 Hoc inopum planctu, præcordia mota virorum,
 Qui sacra curabant, mittunt sua nuntia Lyddam.

Expo-

Expositum Petro , rapidæ cecidisse Tabitham
 In mortis prædam ; finem nescire dolorum
 Afflictos inopes , gemitusque ciere perennes;
 Orant , ne misero solatia sancta popello
 Ferre gravaretur. Petri clementia nescit
 Pauperibus renuisse manum: comitatus in urbem,
 Inque domum ductus defunctæ , mandat abire
 Præsentes ; post hæc positis prope funeris arcam
 In terram genibus , duplicat suspiria ; demum
 Dorcada compellans inclamat : Surge Tabitha!
 Hæc oculos aperit , caput elevat , exerit ambas
 Ad Petrum resupina manus , erecta resurgit,
 Redditur afflictis : gaudendi copia toti
 Accrescit populo. Joppenses signa videtis
 Tam manifesta ! moras cur necitatis amplius, almo
 Fonte dealbari ? video concurrere plures:
 Sed cur non omnes ? fati cognoscite causam:
 Spiritui sancto , sinè quo subsistere Christi
 Gratia nulla potest , durato corde resistunt.
 Præsens Apostolici cœtus ostendit , eundem
 Esse Redemptorem Iesum , qui jura resolvit
 Mortis , & extinctæ reddit spiracula vitæ.
 Enceladi Stygii congesta potentia nescit
 Mortalem porco jugulato reddere vitam.
 Fons animæ Deus est; quæcunque creata videmus,
 Per Dominum spirant; illis dum subtrahit auram,
 In nihilum recidunt ; si verò classica vitæ
 Intonuit , reduces veniunt in corpora manes.
 Hoc suprema dies flammis grassata per Orbem
 Monstrabit , quando ruptâ tellure sepulchra
 Effundent gremio , quidquid spiraverat antè.
 Si cupis à primâ nascentis origine Mundi,
 Et quâ Terra patet , quâ Sol utrumque recursum

Aspicit Oceanum , populos censere ; profecto
 Calculus hic hominum dabit innumerabile vulgus
 Qui tamen ad binas , *Defuncti surgite* , voces
 Exhibunt oculis ; & eâdem carne relecti,
 Inter inauditos Cœli Terræque fragores
 Iudicis obtutum pavidi lætæ subibunt.
 Ad te convertor , viduarum Dorcas alumna ;
 Promeritis bene digna tuis encomia tumbæ
 Inscribe : Jacet hic inopum Patrona , viator,
 Dorcas , nata semel , bis mortua ; vivitur illi
 In Cœlis ætas modò tertia : quando reposeet
 Ex hoc sarcophago cineres tuba magna , beatæ
 Iungendos animæ , toti narrabitur Orbi,
 Hanc in pauperibus Christum pavisse. Memento
 Plurima lucrari , magnosque reponere quæstus,
 Qui saturant inopes ; pressisque , favoribus adsunt.
 Nos qui suppressimur , pia Dorcas , mole malorum
 Ut Superos flectas in nostra petita , rogamus.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUINTÆ
 INDUCTIO OCTAVA.

ACT. APOSTOLOR. CAP. IO.

Vir autem quidam erat in Casarea , nomine Cornelius,
 Centurio cohortis , quæ dicitur Italica , religiosus et
 timens Deum. . . . Is vidit in visu manifestè , quasi horâ die
 nonâ , Angelum Dei introeuntem ad se , & dicentem sibi
 Corneli. . . . orationes , & eleemosynæ tuæ ascenderunt in
 memoriam in conspectu Dei ; & nunc mitte viros in Joppam
 & accersi Simonem. &c.

SYNOPSIS.

Dominus est Salvator noster Jesus Christus per Angelum instruit
 Cornelium , ut Petrum Primate[m] Apostolorum ad se Casaream
 invitet ; simulque ostendit Petro , non esse abstinendum à com-
 muni , neque à conversatione gentilium : denique Paulum ad
 eiochiam ad predicandum evocat.

Stre-